

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/264/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114206115
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2114206115.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava 26, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO 47 233 516, Pribinova 25, Bratislava, proti žalovanému: A. I., narodený XX. X. XXXX, bytom G. XXX/X, J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7. Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 1599,20 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamieťa.

II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

III. Žalobca je povinný zaplatiť vedľa vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 159,17 eur ako náhradu trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 5. 3. 2014 domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 1599,20 eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne a úroku z omeškania 3,275 % ročne zo sumy 8,96 eur od 25. 9. 2011 do 19. 12. 2011, zo sumy 61,08 eur od 25. 10. 2011 do 19. 12. 2011, zo sumy 20,04 eur od 20. 12. 2011 do 15. 5. 2012, zo sumy 10,04 eur od 16. 5. 2012 do 13. 6. 2012, zo sumy 0,04 eur od 14. 6. 2012 do 15. 7. 2012, zo sumy 61,08 eur od 25. 11. 2011 do 15. 7. 2012, zo sumy 51,12 eur od 16. 7. 2012 do 15. 8. 2012, zo sumy 41,12 eur od 16. 8. 2012 do 13. 9. 2012, zo sumy 31,12 eur od 14. 9. 2012 do 15. 10. 2012, zo sumy 21,12 eur od 16. 10. 2012 do 15. 11. 2012, zo sumy 11,12 eur od 16. 11. 2012 do zaplatenia, zo sumy 61,08 eur od 25. 12. 2011 do zaplatenia, zo sumy 61,08 eur od 25. 1. 2012 do zaplatenia, zo sumy 1465,92 eur od 30. 1. 2012 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1140 eur odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1140 eur len 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1599,20 eur do zaplatenia.

Návrh žalobca odôvodnil tým, že dňa 19. 7. 2010 uzavrel so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100030826, na základe ktorej mu poskytol úver 1140 eur. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 42 splátkach po 61,08 eur mesačne. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 14. Do okamžitej splatnosti úveru zaplatili sumu 966,16 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, bolo mu doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 OZ. Žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 1599,20 eur dňa 13. 12. 2011, ktorú neuhradil.

Dňa 30. 12. 2014 oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane žalovaných.

Uznesením č. k. 8C/264/2014-41 zo dňa 19. 6. 2015 súd pripustil vedľajšie účastníctvo VŠEOBECNEJ OCHRANY PRÁV SPOTREBITEĽOV.

Uznesením č. k. 8C/264/2014-39 zo dňa 19. 6. 2015 súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania a zmluvnej pokuty tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1140 eur odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1140 eur len 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1599,20 eur do zaplatenia, odmietol.

Vedľajší účastník sa vo veci vyjadril v podaní zo dňa 10. 9. 2015, kde uviedol, že zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Má za to, že žalovaný ako spotrebiteľ zaplatil sumu 975,99 eur, a keďže nebola uzavretá zmluva je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní. Má za to, že žalovaný niekoľkonásobne preplatil požičanú istinu úveru a z tohto dôvodu považuje takéto plnenie uplatnené žalobcom v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ. Ďalej uviedol, že žalobca si v konaní uplatňuje neprímerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru. Takéto dojednania sú v rozpore s dobrými mravmi, a preto sú neplatné. Vedľajší účastník ďalej uviedol, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vedľajší účastník namietol tiež samotný proces kontraktácie. Záverom navrhol zaviazal žalobcu nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa obsahom spisového materiálu najmä návrhom zo dňa 20. 10. 2013, žiadosťou/zmluvou o revolvingovom úvere z dňa 19. 7. 2010, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 10. 9. 2015, oznámením veriteľa zo dňa 19. 7. 2010, kartou klienta na č.l. 9, s obsahom celého spisového materiálu, keď zistil nasledovný skutkový stav a pojednával a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Z pripojenej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100030826 vyplýva, že žalobca je v nej uvedený ako veriteľ, ako dlžník je tam uvedený žalovaný. V časti tejto zmluvy - údajov požadovanom revolvingovom úvere v Eur (vyplňte) uvádza, že dlžník žiada žalobcu o poskytnutie úveru (úverový limit). Poskytnutá čiastka úveru je vo výške 1140 eur, mesačná splátka 61,08 eur, celková čiastka 2565,36 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná RPMN 51,49 %, poskytnutá čiastka revolvingu 601,03 eur, celková čiastka pri revolvingu 1465,92 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %. Zmluva bola žalovaným ako dlžníkom podpísaná dňa 1. 7. 2010, zo strany žalobcu ako veriteľa a dodávateľa bola podpísaná dňa 19. 7. 2010 ako to zo zmluvy vyplýva.

Na karte klienta sa nachádza splátkový kalendár, z ktorého vyplýva rozpis splátok. Z karty súd zistil, že žalovanému bola dňa 19. 7. 2010 vyplatená čiastka 975,99 eur žalovaný zaplatil sumu 966,16 eur.

Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100030826 z 19. 7. 2010 vyplýva v časti 6. údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypĺňajte), výška poskytnutého úveru (úverový limit) 1140 eur, mesačná splátka 61,08 eur, celková čiastka 2565,36 eur, RPMN 68,85 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná RPMN 51,49 %, poskytnutá čiastka revolvingu 601,03 eur, celková čiastka pri revolvingu 1465,92 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 61,08 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20 %.

RPMN za úver bola stanovená v žiadosti 70,01 % v schválení 68,85 % a ročná úroková sadzba úveru 70,01 %. Zmluva neobsahuje splátkový kalendár, rozpis jednotlivých splátok, resp. koľko sa zarátava na istinu, úroky, či poplatky pri jednotlivých mesačných splátkach, neobsahuje ani rozpis poplatkov žalobcu za poskytnutie úveru.

Zmluva o úvere, ktorá je predmetom konania, je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Keďže však žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, na daný právny vzťah

sa vzťahujú zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ZSÚ) a ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ) o spotrebiteľských zmluvách. Jedná sa o spotrebiteľský vzťah, ktorý bol uzavretý medzi dodávateľom (žalobcom), ktorý ako je všeobecne známe a dostupné aj z údajov v obchodnom registri, konal v rámci predmetu svojej činnosti a žalovaným ako fyzickou osobou občanom, na svoje súkromné účely. Opak preukázaný nebol. S účinnosťou od 25. 11. 2004 zaviedla novela zákona o ochrane spotrebiteľa, do jeho úpravy ustanovenie § 23a, v zmysle ktorého sa za spotrebiteľské zmluvy považujú i zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. (Matematická) nesprávnosť v jednotlivých ustanoveniach Zmluvy spôsobuje jej zmätočnosť jej základných údajov. Jedná sa o časť zmluvy, ktorú vypisuje žalobca, resp. jeho zamestnanec, žalovaný tak v tomto prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť hodnoty vpisovaných údajov. Potom sú niektoré údaje zo Zmluvy vyplnené nesprávne, resp. nekorešponujú s inými položkami zo Zmluvy, nie je možné takéto ustanovenia považovať za správne a platné a zaväzujúce žalovaného na plnenie.

Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, ods. 3 ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané, ods. 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné, ods. 6 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy, ods. 8 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, ods. 9 neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojsť k odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej

zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehotá na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Súd mal preukázané, že z oznámenia o schválení úveru vyplynulo tvrdenie veriteľa, že úver sa poskytol vo výške 1140,- eur, celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť 2565,36 eur a ďalej odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 Dohody je 164,01 eur. V zmluve v údajoch o schválenom úvere, údaj o odmene podľa čl. 8 zmluvy uvedený nie je. Žalovaný mal úver splácať 42 mesiacov pri výške mesačnej splátky 61,08 eur teda mal žalobcovi celkom zaplatiť 2565,36 eur.

Uzavretú zmluvu súd podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle zák. č. 1296/2010. a zistil, že neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania. Teda zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru

tak, aby bolo zrejmé aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Nie je nepostačujúce uviesť len celkovú výšku mesačnej splátky.

Zmluva taktiež neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Účelom zavedenia uvedenej náležitosti zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti. Uvedené nemôže plniť údaj o splatnosti prvej splátky, počte splátok. Konečná splatnosť musí byť určená konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi.

Priamo v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, keď v žiadosti je uvedená výška RPMN 70,01 %, avšak v časti 6. Zmluvy - Údaje o schválenom revolvingovom úvere, je uvedená výška RPMN 68,85 %, preto má súd za to, že nedošlo k dohode o výške RPMN a teda zmluva neobsahuje údaj o RPMN.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Vzhľadom na uvedené súd posúdil predmetnú zmluvu a považoval poskytnutý úver v zmysle ustanovia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Súd dospel k záveru, že aj v prípade bezúročnosti a úveru bez poplatkov by sa žalobca nemohol domáhať zaplatenia sumy žiadnej dlžnej sumy od žalovaného, nakoľko z karty klienta vyplýva, že žalobca vyplatil žalovanému sumu 975,99 eur, hoci podľa zmluvy mal byť žalovanému poskytnutý úver vo výške 1140 eur a žalovaný zaplatil sumu 966,16 eur t. j. nižšiu o 9,83 eur aká mu bola zo strany žalobcu skutočne poskytnutá. Súčasťou sumy 1140 eur bola suma 164,01 eur poskytnutá podľa čl. 8 bod 8.1 zmluvy. Podľa uvedeného článku zmluvy (nie samostatného návrhu na uzavretie zmluvy podľa bodu 5 a 6) mala byť predmetom dohoda o poskytnutí služieb spočívajúca v záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek úveru resp. revolvingu a z toho vyplývajúci záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 164,01 eur a za poskytnutie služby za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 85,20 eur. Uvedené zmluvné dojednanie, na základe, ktorého dlžník požiadal o možnosť odkladu splátok v súhrnnej výške splátok v súhrnnej výške 164,01 eur, vo vzťahu ku ktorej zaplatil odplatu 183,24 eur, považuje za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka. Zo skutkových zistení, ktoré z vykonaného dokazovania vyplýva, že v danej právnej veci si účastníci konania dojednali v zmluve o revolvingovom úvere za poskytnutie úveru 1140,- eur zmluvnú odmenu vo výške 1425,36 eur ako rozdiel celkovej sumy 2565,36 eur a sumy poskytnutého úveru 1140 eur. Uvedená zmluvná odmena - úroky tak predstavuje 125,03 % zo sumy úveru. Pri zohľadnení doby splatnosti úveru (3,5 roka) predstavujú dojednané ročné úroky z úveru viac ako 35 %. Dojednanie výšky úrokov, i napriek tomu, že je prejavom zmluvnej voľnosti účastníkov zmluvy, sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Aj keď Občiansky zákonník neobsahuje legálnu definíciu pojmu dobré mravy, právne teória a ustálená súdna prax pod pojmom dobré mravy rozumie pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie, pričom tieto pravidlá ako súhrn určitých etických a kultúrnych noriem v spoločnosti sú všeobecne uznávané a je daný všeobecný záujem na ich rešpektovaní. Dojednanie úrokov z úveru pre občana - fyzickú osobu v miere viac 35 % ročne, ktorá miera významne preyšuje priemernú mieru úrokov 10,62 % ročne z nových úverov poskytovaných v danom období obchodnými bankami obyvateľstvu so začiatočnou dobou fixácie 1 až 5 rokov (tento poznatok si súd nemusel získavať dopĺňaním dokazovania vyžadujúcim si prejednanie veci na pojednávaní, pretože tu šlo o skutočnosť známu súdom všeobecne a teda i tunajšiemu z jeho rozhodovacej činnosti, tzv. notorieta s nepotrebnosťou jej dokazovania podľa § 121 O. s. p.) porušuje podľa súdu uvedené pravidlá morálneho charakteru, teda je v rozpore s dobrými mravmi. V dôsledku toho je dojednanie o zmluvnej odmene za úver v zmluve účastníkov neplatné a žalovaný mal za povinnosť splatiť žalobcovi len sumu skutočne čerpanej istiny úveru.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa ustanovenia § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní, ods. 2 koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň, ods. 3 ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdna vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Podľa ustanovenia § 5b Zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Premlčanie je definované ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo. Použitím námietky premlčania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva v dôsledku čoho nemožno premlčané právo oprávnenému priznať. Vznesením námietky premlčania zaniká nárok, t.j. vynutiteľnosť prostredníctvom súdu, ale subjektívne právo trvá naďalej, jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a ostatné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má substidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom ustanovená osobitná premlčacia doba. Keďže žalobcom uplatnený nárok je národom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa povinný prihliadnuť na premlčanie ex offo bez toho, aby sa žalovaní premlčania dovoľávali v zmysle Občianskeho zákonníka, keďže ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka a je ho nutné aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené Zákom č.102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.5.2014. Vo vzťahu k nemu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je ustanovenie procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom. Vzhľadom na procesný charakter tohto ustanovenia a absentujúce prechodné ustanovenie bol konajúci súd povinný aplikovať toto ustanovenie a prihliadať na premlčanie ex offo. Žalovaný zaplatil 966,16 eur sumu 156 eur a teda v rozdiel poskytnutého úveru 975,99 eur, t. j. v sume 9,83 eur si svoju povinnosť nesplnil. Súd mal preukázané, že podľa obsahu zmluvy o úvere mal byť úver splatený do 24. 1. 2014 a už predtým ku dňu 7. 12. 2010 žalobca úver zosplatal. Súd návrh v časti sumy 9,83 eur s príslušenstvom ako nedôvodný zamietol, keď v tejto časti považoval súd návrh za nedôvodný, v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, tak ako už bolo vyššie skonštatované. V dôsledku premlčania práva žalobcu nebolo možné priznať mu uplatnený nárok aj v sume 9,83 eur s príslušenstvom, a preto súd v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol,

keď žalobca podal návrh dňa 5. 3. 2014 t.j. oneskorene, keď vyhlásil mimoriadnu splatnosť ku dňu 7. 12. 2010. A teda žalobu mal podať na súd najneskôr dňa 7. 12. 2013.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Viñas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ustanovenia čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ustanovenia čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Zmluvná pokuta ako jeden zo zabezpečovacích prostriedkov je peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, ak nesplní svoju zmluvnú povinnosť. Pre zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute zákon obligatórne predpisuje písomnú formu, ktorej nevyhnutnou náležitosťou je uvedenie výšky pokuty, prípadne aspoň určenie spôsobu, akým bude stanovená. Určenie výšky pokuty zásadne je vecou vzájomnej dohody účastníkov tohto dojednania. Tak občiansky zákonník, ako aj obchodný zákonník nijako neobmedzujú maximálnu výšku zmluvnej pokuty. Pri dojednaní jej výšky zmluvné strany by mali dbať iba o súlad dohody o zmluvnej pokute s niektorými všeobecnými požiadavkami zákona, predovšetkým s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, t.j. o súlad právneho úkonu s dobrými mravmi. Zo zmluvných dojednaní bodu 14 bod 14.1, podľa ktorého v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti je dlžník povinný veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 23,725 % ročne).

Z obsahu zmluvy uzavretej medzi účastníkmi vyplýva, že text zmluvy a Zmluvných dojednaní bol vopred pripravený dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov, zmluva bola pripravená vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej, resp. štandardnej zmluvy, pričom do zmluvy sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa ako schválenie výšky pôžičky, výška splátky, počet splátok. Žalované ako spotrebiteľky mali síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporne nemohli ovplyvniť ich obsah. Pokiaľ ide o samotnú zmluvnú pokutu, táto nebola dohodnutá účastníkmi v samotnej formulárovej zmluve, ale je uvedená v bode 14.1 Zmluvných dojednaní, ktorých obsah nemohli žalované nijakým spôsobom ovplyvniť a na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že žalované prehlásil, že si zmluvné dojednanie prečítali a porozumeli im. Vychádzajúc dikcie ustanovenia § 544 ods. 2 Obč. zákona, ktoré ustanovenia výlučne upravujú zmluvnú pokutu, platí, že zmluvná pokuta môže byť dojednaná len písomne, kde musí byť určená výška pokuty, alebo spôsob určenia. Súd mal za to, že dojednanie zmluvnej pokuty iba v zmluvných dojednaní, ktoré majú formu formuláru, ktoré by mali byť známe účastníkovi spotrebiteľskej zmluvy, ako spotrebiteľovi, nie je písomne uzavretá zmluva na dojednanie zmluvnej pokuty, keď všeobecné zmluvné dojednanie neboli podpísané žalovaným. Napriek prehláseniu žalovaného o tom, že si ich prečítal, súd má pochybnosť o tom, že oboznámenie zo strany žalovaného bolo ešte pred podpisom samotnej zmluvy, aj vzhľadom na veľmi drobné písmená Všeobecných obchodných podmienok, ťažko čitateľné, ktoré sťažujú možnosť oboznámenia sa s týmito podmienkami pri uzatváraní zmluvy, na ktoré už existujú rozhodnutie Európskeho súdneho dvora, ktoré považujú takéto zmluvy za neplatné. Keďže nebola riadne splnená podmienka dojednanie individuálnej zmluvnej pokuty v zmluve, súd návrh v časti zaplatenia zmluvnej pokuty v celom rozsahu zamietol pre nesplnenie podmienok stanovených v zákone, dojednanie zmluvnej pokuty písomne v zmluve, keď zmluvné podmienky žalovaný nepodpísal.

Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vzhľadom na to, že súd zamietol návrh v časti žalovanej sumy, zamietol súd aj návrh v časti požadovaného úroku z omeškania, preto neposudzoval z dôvodu hospodárnosti ani dôvodnosť výšky úroku z omeškania ani deň vzniku z omeškania.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania žalovaného rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a vo veci plne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadnu náhradu trov konania neuplatnil.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa ustanovenia § 24 Občianskeho súdneho poriadku účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "ÚSR"), každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval v konaní na strane úspešného žalovaného, rozhodol súd podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., keď vedľajšiemu účastníkovi priznal voči neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania v sume 159,17 eura.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov konania, v zákonnej lehote predložené právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, a uznal ako účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia v nasledovnej výške:

- odmena advokáta za 2 úkony právnej služby á 71,37 eura (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej zo dňa 10. 9. 2015) podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.; t.j. 142,74 eura,
- režijný paušál pri úkonoch právnej služby: 1 x á 8,04 eur, 1 x 8,39 eura (s poukazom na 1SprV/654/2014 došlo k prevzatiu právneho zastúpenia v roku 2014) podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 16,43 eura,

teda celkom trovy právneho zastúpenia vo výške 159,17 eura, ktorú náhradu trov konania je žalobca povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 O.s.p.)

Pokiaľ ide o samotné právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, súd je toho názoru, že nárok vedľajšieho účastníka je oprávnený, nakoľko v konaní podporoval odporcov a vystupoval na strane žalovaného, ktorému právo na náhradu trov konania vzniklo, nakoľko bol v konaní úspešný. Zároveň súd považoval trovy právneho zastúpenia vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi za účelne vynaložené trovy, keď vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, a ktorým môže byť aj advokát, a to bez ohľadu na to, za akým účelom vedľajší účastník vznikol a či sú v jeho radoch zastúpené osoby s právnickým vzdelaním, a to s poukazom na už vyššie citované ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., § 24 O.s.p., ako aj ustanovenie § 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Zároveň išlo o účelne poskytnuté úkony právnej služby, keď išlo jednoznačne o úkony smerujúce k ochrane práv odporcov, a sice prevzatie právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, vyjadrenie vo veci samej s argumentáciou vzťahujúcou sa na prejednávany prípad.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.